

ni treba „osupnjenim“ biti. Med drugim, kar je gosp. svetovavec o šolskih zadevah govoril, je tudi nemškimi učencem živo živo priporočal, se slovenskiga jezika dobro izučiti, ter u njem tudi učiti, rekoč: „de obmiluje, de o tem hipu še slovensko ne zna, de pa se je slovenšine že marljivo poprijel, in ker česko razume, se bo tudi slovenskiga kmalo navadil, de tedaj upa, ko bo drugikrat u Celje prišel, bo slovensko razumel, in ko tretjikrat pride, bo ž njimi slovensko govoriti zamogel.“ Pričakovati tedaj smemo, de bo mož beseda, in de bo po njemu mnogo koristniga za slovenske šole izviralo.*)

Raz Pohorja na Slov. Štajarskem. — f. Ljube Novice tukaj Vam podam zvesti prepis ženitbiniga dovoljenja ali „Eheconsensa“, da vidite, koliko srečna nemšina pri nas napreduje.**)

Eheconsens.

Dem *Stephan Pliberschegg Holzsaiger Gemeinde-Haus Nr. 12 Voitina Ledger Staur* wird über ausgewiesene Erfordernisse der Consens zur Eingehung der Ehe mit der *Magdalena Afchko Ledger Statur* ertheilt, wenn sonst kein gesetzliches Ehehinderniss im Wege steht.

Ortsgemeinde *Stefan Majjau G. Vorstnder* den *Febera t 1851*

× Steifan Majjau,
Gemender Vorsteher.
× Geog Stegenei Ratn
× Anton Sihgrt Ratn

Sebastian DUNG s./r.,

G. Vorstehender Gemender Smretsch Scheriben
Stefan Matjau Pebiligung.

*Iz Tersta.**) Ali imate tudi u Ljubljani tako lepo vreme, kakor u Terstu, kjer je večidel rastlin že u cvetju, in kjer ni bilo še skorej nobeniga znamenja zime. Čudno je to léto za res, in se je bati, da bo bolj čudno o času žetve. To čudovito ravnanje narave pa ni samo pri nas, ampak tudi u drugih krajih, ker se sliši, da na Laškem in Francoskem je v nekterih krajih zemlja s snegom in z ledom pokrita, u kterih so bile te reči poprej le po imenu znane. Ker od Laš-

*) Naši dopisniki niso bili zoper njega, ki so ga scer hvalili, ampak — in prav po pravici — le zoper »princip«, de se je nad šole na Slovenskim mož postavil, ki slovenskiga jezika ne zna. Ali — ker se od vsih strani sliši, de je izvoljeni nadzornik v šolskih rečeh izverstno zveden, de živo spozná potrebo domačiga jezika v ljudskih šolah in de je poln dobre volje, ob kratkim se slovenskiga popolnoma naučiti, kar mu bo tolikanj laže, ker česki jezik razume, se sme pričakovati, de bo slovenski jezik po svojih pravicah v šolah spoštovan in obdelovan. Skušnje učé, de večkrat vradniki in šolniki, ki niso po rodu Slovenci, pa so se slovenskiga jezika naučili, so veči prijatli in podporniki našiga jezika, kakor pa — domači! Exempla sunt odiosa.
Vred.

**) Častiti gosp. dopisnik nam piše, da je pričujoči »Eheconsens« zvesto od besede do besede prepisal, in da tisto, kar smo dali s stoječimi čerkami natisniti, je natisnjeni formular tega lista, — kar je paz ležočimi čerkami natisnjena, je pisal »Sebastjan DUNG G. Vorstehender Gemender Smretsch Scheriben.« Ker na besedo našiga g. dopisnika kakor na prisego verjamejo, in le pristavimo, da se mende ne motimo, ako mislimo, da je ta »Eheconsens« okrajno poglavarstvo v nemškimi jeziku slovenski županii naukazalo — vprašamo vsačiga vestniga človeka 1) ali je prav, da se pošteni slovenski župani, ker so presvitli Cesar vsim narodom pravico njih jezika podelili, terpinčijo z neznanim jezikom, ut figura docet? in 2) ali bi ne bilo veliko pametniši, da bi se slovensko ljudstvo v šolah saj domačiga jezika naučilo, namest da se s ptujim terpinči, kteriga se v ljudskih šolah nikdar ne nauči, tako, da šolo zapustivši ne zna ne domačiga ne ptujiga, in obojiga le toliko, da je braveam v sméh!
Vred.

kega govorim, vam povem, da se tukej mnogo mnogo beseduje, da sv. oče papež Piji IX. misli od predstola apostoljske cerkve odstopiti. Govori se clo, da si je že samostan izvolil, v kterem hoče svoje stari dni doživeti. — Znano vam bo, da časopis laške stranke „Giornale di Gorizia“ je prepovedan; ali mesto njega je začel u Terstu zopet izhajati „La favilla“ (iskra), ki ima goriškemu časopisu jednaki temelj. Letó je Slavjane u Terstu na noge spodilo, ker se sliši (?), da se bo tudi „Jadranski Slavjan“ te dni spet oživel. — Ali ste tudi pri vas slišali, da na nekterim Turškim otoku se je kuga prikazala? — Bog daj, da bi res ne bilo!

V „Slovenski Bčeli“ razglasi pod naslovom „učiteljem ljudskih šol na Koroškem“ g. Rudmaš, novo izvoljeni ogleda ljudskih šol na Koroškem, da je 400 rajnišev kovanega denarja u c. k. avstrijskih dvajseticah za to razdeliti namenil „da bi ž njimi znotrajne šolske zadeve na višjo stopnjo povzdignul, in ljubezin do svojega materskega jezika obudil.“ Razdelitev imenovaniga dara med učitelje in tudi učence na Koroškem je slavni rodoljub in goreči prijatelj šol sam natanjko določil. Zares vesela novica!

Novičar iz mnogih krajev.

Cesar bojo, kakor se v nekterih časopisih bere, berž na spomlad Hrovaško obiskali. — Ministra knez Švarcenberg in žl. Manteufel sta se spet v Draždane podala k obravnavi nemških zadev; bere se, de se manjši deržavice nočejo popolnoma vклонiti večim deržavam. — Kmalo po nastopu noviga ministra pravosodja so se podali 4 slavnoznani Slovani, ki na Dunaju stanujejo, k njemu in ga prosili, de naj bi svoje pazljivo okó tudi na Slované obračal, in kolikor je moč, se tudi načela ravnopravnosti pri novih sodniških napravah na Ogerskim deržal. Gosp. minister jim je to za terdno obljubil. — Nakupovanje vojaških konj je ustavljeno. — Močno se govori, de bo naš sreberni denar v tisto ceno spreobrnjen, po kteri ena dvajsetica 24 krajev. veljá, in tako cena našiga denarja z denarjem družih deržav enaka. — Na Dunji so napravili po večletni navadi ondi stanujoči Slovani tudi létas 17. svečana imeniten bal (ples), h kterimu je blizo 4000 oséb povabljenih bilo. — „Südslavische Zeitung“ piše, de v neki županii na meji Koroškiga, Krajnskiga in Štajarskiga je neka natakarca (kelnarca) župan, odbor, in spisavka zapisnikov — vse ob enim. Ker namreč v tisti županii razun g. fajmoštra noben drug brati in pisati ne zna, kakor natakarca, ki je v službi pri županu, mora ona vse pisarije opravljati. Lepa reč je to, in živo znamnje, kako nam šol manjka! — V Pragi je prisla unidan posebna tatvina pred porotno sodbo — tat je bil slep, okradeni gluhi, priče pa kruljeve, — vsi so bili iz hiše za hromake. Tatvina je bila 12 srebernih dvajsetic in 16 šestic. Tat je tajil, de ni hotel dvajsetic okraštati, in je le mislil, de so bili krajcarji. Obsojen je bil za 1 mesec v ječo.

Pogovori vredništva.

Iz Tminkiga smo prejeli dopis ... b... zoper dopis v 6. listu. Ker pa v tem pismu nihče ni podpisan, ki bi bil odgovoren za ta dopis, ga ne moremo natisniti in to toliko manj, ker v 6. listu Novic nihče ni imenovan bil razun g. M., se tedaj tudi nihče zagovarjati ne more. Zastran g. M. pa povémo, da se še ne pozna ne, in de nikdar ne verstic nismo od njega prejeli. Z veseljem scer beremo v gori imenovanim dopisu, de g. župan Čerin po kmetih slovenske dopise razpošilja. — Gosp. M. S—ču v Vertovčah: Vaš dopis nas je prav razveselil. Pokaženo ime bomo popraviti dali. Himalajskiga ječmena homo skusili Vam poslati. »Novice pa kakor vsi drugi časopisi ne smejo zde v drugim zavitku izhajati, kakor so. De se duhovni g. Nardin, kakor nam naznanite, tudi kot komunski predsednik verlo obnaša, je veselo slišati.